

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

sion, falder sammen med det ærede Medlems Skøn over; hvad der er passende Dividende i Aktieselskaber. Jeg maa derfor tro, det beror paa en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem nu foreslaar et Tal, der ligger 2 pCt. lavere.

Ændringsforslaget til § 11 kan jeg heller ikke tiltræde, idet dets Vedtagelse vilde kræve en dybtgaaende Undersøgelse af hele Socialiseringsproblemet, og det vil ikke paa nogen Maade være muligt at faa en saadan Undersøgelse tilendebragt inden for den angivne Frist; det er et stort og omfattende Samfundsspørgsmaal, som ikke kan ordnes ved et Pennestrøg. Alene af den Grund kan jeg ikke tiltræde Forslaget — hvad det ærede Medlem sikkert heller ikke havde ventet.

Aksel Larsen: Jeg takker for Oplysningen om, at den højtærede Minister altid har anset det for bedst, at Staten blandede sig mindst muligt i Fagbevægelsens Sager vedrørende Løn- og Overenskomstforhold; saa har den højtærede Minister og den Regering; han er Medlem af, skjult sin Mening ganske fortræffeligt i de sidste 6—7 Aar, hvor man praktisk talt ikke har bestilt andet end at blande sig i disse Forhold; der er snart sagt ikke een Overenskomst, der ikke er afgjort af Regeringen, af Forligsmanden eller af dette Ting. Det vilde være glædeligt, om den højtærede Minister noget tidligere havde givet Udtryk for denne Opfattelse, som han altsaa altid har haft. Her drejer det sig imidlertid om noget andet, om en konkret Lovgivning paa et bestemt Omraade, hvor man forhøjer den Pris, Forbrugerne skal betale for en saa vigtig Livsforbrugsvarer som Sukker; og saa træffer man i Lovgivningen Bestemmelse om, hvor meget Roedyrkerne, hvor meget Fabrikkenes Aktionærer skal have, og saa skal Overskuddet yderligere fordeles til dem som en Salgs Bonus. Saa er det, jeg siger, at naar man gør det — jeg har sagt, at jeg er principielt Modstander af hele denne Metode —, bør man heller ikke glemme Arbejderne. Ministeren siger, at der i øvrigt ikke er fremsat noget Ønske herom. Ja, jeg beklager, at Ministeren ikke har hørt, hvad jeg har sagt. Jeg beklager, at Ministeren ikke læser sin egen Partipresse; der stod adskillige Artikler i Fjor Sommer i hele den højtærede Ministers Partipresse, hvor man indigneret sagde, at nu har vi godtroende gennemført en Sukkerordning og en Smørordning uden at sætte Paragraffer ind om Arbejdernes Lønninger; det

sker ikke oftere; vi skal huske det; naar disse Love kommer til Revision. Det er den højtærede Ministers egen Partipresse, der har fremsat Ønsket om saadanne Bestemmelser, som jeg nu foreslaar, og saa synes jeg, at det er urimeligt at bebrejde mig, at jeg kommer frem med det, og det er forkert at sige, at der i øvrigt ikke er fremsat Ønsker om noget saadant.

Hvad angaar Ændringsforslag Nr. 3 vedrørende Udbyttebegrænsning for Sukkerfabrikkerens Aktionærer, siger den højtærede Minister, at paa dette enkelte Omraade bør man ikke diskutere Udbyttets Rimelighed og Begrænsning o. s. v. Det forstaar jeg ikke. Det er jo dette enkelte Omraade, vi har med at gøre, det er det, der nu lovgives om. Har vi saa ikke den allerbedste Lejlighed netop nu til i dette konkrete Tilfælde at diskutere, hvad der er rimeligt. Ved andre Lejligheder har vi forsøgt at faa en Diskussion i Gang om, hvad der i Almindelighed kan anses for rimeligt, nemlig ved den Lejlighed, den højtærede Minister hentydede til, men da nægtede den højtærede Minister at gaa ind paa en almindelig Diskussion om det. Saa ved jeg ikke, hvordan man skal gøre den højtærede Minister tilpas. Naar Spørgsmaalet staar til Debat i Almindelighed, vil man ikke gaa ind paa det; staar det til Debat i Særdeleshed, vil man heller ikke.

Jeg har aldeles ikke glemt det Tilfælde, med vort Forslag om et Højesteudbytte paa 6 pCt. Jeg forklarede endda ved den Lejlighed, hvorfor jeg foreslog det; netop fordi man i Sukkerordningen havde denne Bestemmelse om højest 6 pCt., og saa mente jeg, at det var rigtigst at henholde sig til dette, selv om jeg i øvrigt sagde, at jeg synes, det er for højt, men da Regeringen har anset det for passende paa dette Omraade, skal jeg være imødekommende for at faa min Ændring igennem og stille Forslag om en Maksimumsgrænse paa 6 pCt. i Almindelighed. Ja, mit Forslag blev stemt ned, og saa kastede alle socialdemokratiske Agitatorer og socialdemokratiske Blade i dette Land sig over mig arme Menneske og sagde: dette er en Skandale! Her kommer denne Kapitalistlakaj Aksel Larsen og vil have et saa højt Udbytte som 6 pCt., det er vel nok skamløst! Nu har jeg taget ved Lære. Derfor er jeg gaaet ned til 4 pCt. i Haab om saa at kunne tilfredsstille. Nu kan jeg heller ikke tilfredsstille. Det er virkelig vanskeligt at have med Sagen at gøre, naar man skal behandles paa den Maade.

Ministeren afviste Ændringsforslag Nr. 4,